

KDYŽ JÁ TO VĚCHNO ZVORALA...

Stáda, 04 květen 2011

Ahoj, potěbuju poradit... Je to věchno tak zamotané, že mi snad ani nebudete věřit. Strašně v tom lítá a trápím se! Těmi roky jsem měla nejlepšího kamaráda, byli jsme spolu skoro denně a trávili spolu hodně času.

Nikdy mě nenapadlo, že by náš vztah přešel v lásku, nikdy jsem nad ním jako nad potenciálním partnerem nepřemýšlela. Až jednou, někde jsme co slavili, pili a tak... Nechtěla jsem večer zůstat sama a tak jsem ho poprosila, jestli u mě nechce přespát... Spali jsme na jedné posteli, poznala jsem, že je vzrušený, že by mě chtěl se to líbilo, hrála jsem si s ním, sváděla ho a potom jsme se poprvé polibili... Bylo to zvláštní, věděla jsem, že jen kamarád, ale někdo mě k němu táhlo, tak jsme spolu začali spát a pak i chodit. Asi po měsíci vztahu se mi to přestalo zdát, nevěděla jsem, že to bude na dlouho a tak jsem to chtěla raději ukončit s tím, že se vrátíme do starých kamarádských kolejí. Bral to těžce, ale rozešli jsme se. Začal mě ignorovat a ještě mě věchno pomlouval. Tím mě nevědomky, ale psychicky rozešlá... Napsala jsem mu, chtěla jsem ho zpátky, byla jsem ochotna přestat s tím, že ho miluju, jen aby se mnou byl. Tak jo, vrátil se ke mně, bylo to krásné a já se opravdu zamilovala, bylo to dokonalé a byli jsme šťastní... Ale asi po půl roce jsme začali mít neshody; drobnosti, ale hádali jsme se. Pak jsme se rozešli a rozhodovali jsme se v partě, kam půjdeme. Půlka chtěla tam, druhá jinam... rozdělili jsme se, já se cítila ublížená, že mě nechal jít samotnou, s těmi druhými, že mě nepřemlouval. No, a opila jsem se a spustila se s jiným, když mi věchno došlo, jsem věděla, že ho stále miluju, že s ním chci být - jenže, on se to dozvěděl a rozešli jsme se. Postupem času se to urovnalo a my se k sobě zase vrátili. Bylo to zase hezké, ale nebylo to jako dřív, cítila jsem, že je tam rezerva, že mi nedává věchno. A přemkla jsem mu, že mám pocit, že mě nemiluje - a on místo toho, aby přemkl, že se bude snažit, se naštěstí, přemkl spoustu hnusných věcí a nemluvil se mnou, cítila jsem se nejednoduše zhrzená, a že mě miloval jak mohl, a já mu nevěděla. A teď o narozeninách jsme měli být spolu, ale já nemusela do práce a nemohla s ním jet na sjednanou chatu, tak jel tam s kamarády, kteří zase vzali kamarádky, on se tam s jednou na truc vyspal! Kudlanko, pořád ho miluju, chci ho zpátky. Vždyť on ni si celé místo vykládá, že je "laciná", on mě ale nepslychává, chce ji prý poznat sám, přemkl, že chce pauzu, čas na to, zkusit to s někým jiným, že se přemeba vrátí. Věbec nevím co mám dělat - trochu se to urovnalo, přemkl že by chtěla mít tajný vztah, aby nás stále nikdy nevědomky, nevymlouval nám jeden druhého a tak... A když jsem se ptala na ni, přemkl, že s ní se bude bavit dál, že jen kamarádsky, stejně jako mám já přemeci kamarády. Myslím, že to dělá jen pro to, aby mohl mít mě, když se mu nabízím jako jistota, ale taky i v záloze. Miluju ho, neumím ho opustit, neumím ho ignorovat, nepsat mu, mám to tak - mám to zkoušet dál? A hlavně - má mě u mě věchno? Říkám si - oplatil mi jen to, co jsem provedla já jemu, já vím, ale má takový vztah cenu? No, nevím si rady, jen se utápím v slzách... IVÁCEA O D P O V Ā Š Ā Ž : Milá Ivá, Kdybych nevěděla tento stav pobláznění není poměrně běžný, tak bych si snad myslela, že si to někdo vymyslel. Jenže - vím, skutečně lítá; a že si skutečně neví rady... Podívej, já začnu přemírováním: - - když bude v práci a bude tě to tam otravovat, tak určitě nepráskne se věchno; - - to bys u přemírování; nikam chodit nemusela; - - když ti bude na ulici horko, určitě se nesvlékne; do prádla, i když by ti pak zaručeně bylo líp... - - když se ti bude chtít řát nebo na velkou - a taky bude; na ulici, v obchodě, v kině... taky jen tak nepřemírá; a neudělá; svou potěbu tam, kde se ti právě zachtělo... A tak bych mohla pokračovat u věcí, co ti chci naznačit - řlovk prostě musí za věchno okolností brát ohledy na druhé. Když to nedělá se mu to věchno; nevyplatí... Ty jsi ten věchno; vztah mršila u od samého začátku. Podívej - že sis ho "svedla", OK, jemu se to líbilo, tobě se to líbilo, věchno; v přemádku. Ale pak ses rozhodla, že u tě neba a že ho po; k vodě... Tak se nediv, že nejásal. Jenže, když u zase byl z tvého to vadilo a znovu jsi ho přemítáhla. A po určité době jsi byla zase nespokojená... Kdo z vás vyvolával ty drobné hádky? Holka, nevím nevím, jak dalece jsi tolerantní. Ono ustoupit někdy znamená spíše; vyhrát, zapřemýšle; o tom! Ten truc bhem toho flámu s partou - o tom ani nemluví. Takhle se přemeci svéprávně řlovk nechová... To jako myslí; že když se s partnerem pohádá; že je OK mu hned nasadit parohy? Není divu, že ti od té doby moc nevěděla. Ostatně, on na tom není s věchno; výchovou k serióznímu vztahu" taky moc dobře, protože ti provedl totéž jak ses to dozvěděla? To jako byla věchno; věchno? Nebo to dotyční hned vykecali? Dost trapné... Ale - teď doma přemě; a opakuje se situace, jaká byla ze začátku: jenže on u ti nevěděla a spíše; opravdu u neber věchno. A taky proč by mě? Pokud bys ho opravdu chtěla - ale nejprve si rozmysli, jestli to zas od tebe není jen, že ti ně sebral hračku - tak pokud bys ho chtěla na opravdový vztah, tak bys asi musela velice slušně; přemířit, přemíct mu, že toho věchno; hodně moc lítá, ale že ho má; ráda a že bys to chtěla zkusit znovu... Každopádně ho nepronásleduj esemeskama, ani telefonem, ani jinak, snad bych mu jen napsala tenhle jeden dopis, který bych si napřem, než ho po; nkolikrát přemě... A pokud si na odpověď. Ví; děra se lehce, ale získat ji znovu je u hodně těžké. A o lásce to platí tuplem. Tak doufám, že si u přemírování; věchno; promyslí; že nebude; takhle vyvádě; jak malá - pak by tě toti věchno; nebral nikdo... A drám palce, ať ti to vyjde,

d@niela